

man jo ikke faa Laan, saa snart Ejendommens Værdi overstiger 6000 Kroner, og det er en Selvfølge, at efterhaanden som en Handelsplads tiltager, og der stilles større Fordringer, vil Ejendommens Værdi naturligvis snart gaa op over 6000 Kroner, og det er netop stet i Esbjerg, saa at man af den Grund er udelukket fra at laane i Husmandskreditforeningen. Man har hidtil faaet Hjælp af Sparekasserne for en stor Del, men Sparekasserne kunne ikke blive ved at sætte Penge i alle disse Bygninger. Saa gik man, som et øret Medlem nævnte, ogsaa til de andre Kreditforeninger, men de to Landkreditforeninger vare lukkede for Byen, eftersom der ingen Fordr. hørte til Hulene. Saa henvendte man sig til Købstadkreditforeningen, og det er allerede blevet beskrevet, hvorledes denne stillede sig — efter min Mening er den Beskrivelse, som den første ærede Taler gav af denne Kreditforenings Stillning, noget uberettiget; jeg tvivler ikke om, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, men jeg finder, at Kreditforeningen var berettiget til og gjorde rigtigt i at sige nej; thi for det første kan der ikke uden en Lovs Forandring i dens Statutter, og dernæst skal Kreditforeningen være villig til at forandre sine Statutter; men jeg kan ikke heller indse, at den er berettiget til at gøre det; thi de eksisterende Serier i denne Kreditforening ere baferede paa solidarisk Ansvar, og jeg kan ikke indse, at man uden videre kan gaa hen og udvide det solidariske Ansvar ud over det, som blev forudsat den Gang, Loven blev til. Der blev antyndt af den ærede første Taler, at der var en Mulighed for, at Kreditforeningerne vilde optage Handelspladserne, bl. a. f. Esb. ogsaa Esbjerg. Jeg finder det heldigt, at den nævnte Forening ikke har gjort det; thi det vilde være en meget stor Uretfærdighed mod den Masse, som vi se komme med Andragender om at faa Laan i den eventuelle ny Kreditforening, om man tog de bedste Pantter ud og sagde: Resten kan klare sig selv. Jeg finder det derfor ganske rigtigt, at den nævnte Købstadkreditforening ikke vilde gaa ind paa dette, hvad den efter min Formening heller ikke var berettiget til. Etersom alle disse Ejendomme staa uden for Kreditforeningen og absolut maa have samme Krav paa at faa den Støtte, som amortisable faste Laan hde, samme Støtte fra Lovgivningsmagten, som andre Indvaanere i Landet have, saa haaber jeg heller ikke, at dette Forslag skal finde Torne paa sin Vej, og jeg maa i Forbindelse hermed ogsaa fremhæve, hvad der allerede er sagt af den ærede sidste Taler, at det er et rent ekseptionelt Forhold

for Sjælland, at man maa have en saadan Kreditforening, eftersom den paa Verne er overflødig, da man her fra første Færd af har kunnet faa store og smaa Ejendomme ind i samme Kreditforening. Etersom vi ikke have det saaledes i Sjælland, og da Kreditforeningerne vanskelig kunne gaa ind paa det, forekommer det mig, at denne er en Nødvendighed, og det er saa store Værdier, der er Tale om, at der man antages, at blive fuld Sikkerhed, naar i øvrigt Statutterne og Lovene blive rigtigt affattede, for Obligationernes Værd, og med saa god Sikkerhed mener jeg ikke, at der kan være noget i Vejen for, at de offentlige Institutioner anlægge Penge i disse Obligationer, i saa Tilfælde vilde disse ogsaa faa en Kurs, som svarer til de andre Kreditforeningers. Som yderligere Støtte for de Krav, der f. Eks. fremsættes fra Esbjerg, vil jeg sige, at de der have gjort alle mulige Forsøg paa at komme i Forbindelse med de bestaaende Kreditforeninger paa en eller anden Maade. Man har blandt andet ogsaa søgt at blive udstilt fra Landkommunen og blive en selvstændig Kommune og erhverve Købstadret, og derved af sig selv faa Udgang til en Købstadkreditforening; men det har jo heller ikke kunnet opnaas, saa jeg haaber, at alle vilde indrømme, at der er al mulig Grund til her at imødekomme de Krav, som alle disse Besiddere af mindre Ejendomme i Sjælland rette til Lovgivningen.

Dalsgaard: Det er mere Lovforslagets Titel end dets Indhold, som har foranlediget mig til at tage Ordet. Titlen lyder jo „Forslag til Lov om en Kreditforening for jydsk Landbygninger.“ det vil altsaa sige, at det er Meningen, at den paa-tænkte ny Kreditforening skal have Navn af „Kreditforeningen for jydsk Landbygninger“, men det forekommer mig, at dette Navn har altfor megen Vagthed med Navnet paa en af de allerede nu bestaaende Kreditforeninger i Sjælland, nemlig den store Landkreditforening, som har Navn af „Kreditforeningen for jydsk Landejendomsbesiddere“. Jeg vil derfor meget fraraade at give den ny Kreditforening, om den kommer til Live, det her foreslaaede Navn; thi det vilde næsten se ud som et Forsøg paa at sætte den jydsk Landejendoms-kreditforenings Varemærke paa den Kreditforening, som her er Tale om, hvad jeg dog sikkert tror ikke er Meningen. — Da jeg har Ordet, skal jeg dog gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets Indhold. Skønt vi jo have et ikke lille Antal af Kreditforeninger, kan jeg være enig med